

'Vijftien miljoen mensen
op dat hele kleine stukje aarde.
Die schrijf je niet de wet voor,
Die laat je in hun waarde'.

Met enige regelmaat schallen deze tekstregels uit de luidsprekers. Op een klein oppervlak moeten veel mensen in Nederland kunnen wonen, werken, recreëren, eten, drinken en van de natuur genieten. De eerste twee regels van dit lied geven dit treffend weer. Hoe schaarser de ruimte, des te belangrijker de ruimtelijke ordening.

In verband daarmee is ooit het begrip 'multifunctionaliteit' bedacht. De bodem in Nederland moest een zodanige kwaliteit hebben dat veel functies daarop mogelijk moesten zijn. Jammer genoeg zijn er zoveel verontreinigde locaties, dat men bij het kiezen van een bestemming niet zomaar verzekerd kan zijn van de juiste bodemkwaliteit.

Ook bij het 'gebiedsgerichte' beleid komen milieu en ruimtelijke ordening elkaar tegen. Enkele voorbeelden van spanningsvelden: grondwaterwinning en overbemesting, ammoniakemissie en natuur, stankhinder en wonen.

In 1997 gaat het rijk het derde Nationaal milieubeleidsplan én de geactualiseerde Planologische Kernbeslissing over het nationaal ruimtelijk beleid uitbrengen. Eind 1995 heeft minister De Boer aangekondigd dat deze nota's in onderlinge samenhang en op een gelijk tijdstip zullen worden uitgebracht. Zo ontstaat een gezamenlijk beleidsplan voor milieu en ruimte. In de Tweede Kamer werd de vraag gesteld of niet ook de vierde nota Waterhuishouding hierbij kon worden betrokken. Dit gaat de minister echter nog te ver.

In de provincie Gelderland is onlangs het officiële startsein gegeven voor de inspraak op nieuwe plannen voor ruimte, milieu en water. Deze plannen zijn gelijktijdig en in samenhang met elkaar opgesteld en gaan nu gelijktijdig de inspraak in. Ook andere provincies zijn bezig met een dergelijke geïntegreerde aanpak.

Wellicht kan de rijksoverheid hier nog iets van opsteken.